

ДЕКЛАРАЦІЯ
Профспілкової сторони на консультації та переговори з укладення
Генеральної угоди на новий строк
«Гідна праця в Україні»

Основні цілі:

- забезпечення продуктивної зайнятості та достатньої кількості робочих місць з гідними умовами праці;
- справедливий розподіл результатів праці, ліквідації бідності серед працюючих;
- сталий розвиток економіки та ефективне використання наявного трудового потенціалу; створення безпечних та здорових умов праці, безумовне виконання норм законодавства про працю;
- дотримання гендерної рівності та заборона дискримінації у сфері праці;
- узгодження трудових і соціально-економічних інтересів на основі конструктивного соціального діалогу, реалізація прав працівників, членів їх сімей на належний соціальний захист та соціальне страхування;
- дотримання права молоді на перше робоче місце, державні гарантії всіх громадян на якісну освіту, охорону здоров'я, житло, підтримка ветеранів праці та недопущення зниження встановлених державою пільг та гарантій в процесі реформ.

Генеральна угода, що укладається на трирічний період (2018-2020 рр.),
ставить **Основні завдання:**

З питань оплати праці

Створення умов з реалізації конституційного права на достатній життєвий рівень та можливості заробляти на життя працею.

Підвищення рівня **оплати праці** працівників до рівня країн нових членів ЄС – не менше, ніж **500 євро**.

Впровадження європейських стандартів гідного життя працівників та членів їх сімей, що ґрунтуються на справедливому розподілі результатів праці, усуненні необґрутованої диференціації заробітних плат та знеціненні кваліфікованої праці, насамперед шляхом:

- встановлення розміру **мінімальної заробітної плати**, як плати за просту некваліфіковану працю, що дорівнює **фактичному прожитковому мінімуму** для працездатних осіб з урахуванням сімейної складової і не менше, ніж 60% від рівня середньої заробітної плати (відповідно до Європейської соціальної хартії (переглянутої), Конвенцій та Рекомендацій МОП) та забезпечення її **зростання протягом року не нижче, ніж на рівень інфляції**;
- встановлення розміру **посадового окладу**, тарифної ставки працівника 1-го розряду на рівні, що перевищує розмір **мінімальної заробітної плати**;

- забезпечення випереджаючих темпів зростання реальної заробітної плати порівняно з темпами росту ВВП і продуктивності праці з метою ліквідації диспропорцій в оплаті праці, яка виникла в кризові 2014–2015 роки, та для стимулювання споживчого попиту й економічного зростання;
- реформування системи оплати праці працівників бюджетної сфери з метою підвищення зарплат до рівня середньої у промисловості;
- підвищення вдвічі базових нормативів, які застосовуються при індексації заробітної плати, компенсації за її затримку і скасування оподаткування мінімальної заробітної плати;
- створення правового та економічного механізмів захисту працівників у випадку затримки заробітної плати, а також створення Гарантійної установи для задоволення грошових вимог найманих працівників у разі неплатоспроможності роботодавця.

З питань охорони та умов праці

- гармонізація законодавства України про охорону праці з директивами ЄС для підвищення рівня захисту, безпеки і здоров'я працівників, в тому числі впровадження міжнародних стандартів з менеджменту безпеки і гігієни праці, використання кращих європейських практик та досвіду, не допускаючи будь-якого зниження рівня досягнутого захисту, зокрема визначених у чинних нормативно-правових актах з охорони праці (*відповідно до преамбули рамкової директиви ЄС №89/391*);
- недопущення зниження рівня захисту, безпеки і здоров'я працівників при перегляді чинних нормативно-правових актів з питань охорони праці, узгодження нових норм із сторонами соціального діалогу відповідно до статті 28 Закону України «Про охорону праці»;
- здійснення дієвого державного нагляду (*відповідно до Конвенції МОП №81 та №129*) та громадського контролю профспілок за додержанням законодавства про працю та охорону праці й забезпечення гарантій прав працівників у цій сфері;
- забезпечення виконання Кабінетом Міністрів України, міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади повноважень у галузі охорони праці згідно із статтями 32 та 33 Закону України «Про охорону праці» та створення в апараті цих органів відповідних структурних підрозділів;
- забезпечення реалізації права працівників на охорону праці та соціальний захист на кожному підприємстві відповідно до національного законодавства та міжнародних актів, ратифікованих Україною і передбачених Угодою про асоціацію між Україною та Європейським Союзом;
- проведення щорічного навчання представників профспілок, роботодавців, органів виконавчої влади і місцевого самоврядування з охорони праці із залученням всіх можливих джерел фінансування;
- забезпечення проведення консультацій з профспілками та роботодавцями під час прийняття рішень з охорони праці на місцевому та

державному рівнях, передбачення відповідних положень в колективних договорах і угодах;

- прийняття середньострокового **Національного плану дій на 2018–2020 роки** щодо забезпечення безпечних умов праці, захисту життя і здоров'я працівників;

- реалізація заходів, які забезпечать ратифікацію конвенцій МОП № 121, 152, 167, 187 та Конвенцію 2006 року про працю в морському судноплавстві (на виконання Статуту МОП);

- розроблення та впровадження законодавчих механізмів економічної заінтересованості бізнесу у підвищенні рівня забезпечення охорони здоров'я, зокрема запровадження для роботодавців додаткових ставок ЄСВ по Списку № 1 – 15 % та Списку № 2 – 7%;

- реалізація додаткових профілактичних заходів для працюючих віком 55+ внаслідок «старіння» трудового потенціалу через подовження строку виходу на пенсію за віком (за європейським досвідом та програмами).

З питань економічного розвитку, збереження робочих місць та питань зайнятості

Для створення нових легальних робочих місць, оновлення системи підготовки кадрів для реального сектора економіки, забезпечення балансу трудових ресурсів (впровадження прогнозу та стратегічного планування на ринку праці) та сучасної, конкурентоздатної економіки необхідно:

- збереження трудового потенціалу при проведенні структурних реформ в економіці, створенні об'єднаних територіальних громад та поглиблення соціального діалогу з метою збереження соціальної інфраструктури та залучення інвестицій для створення нових робочих місць, забезпечити умови для професійного розвитку, інвестицій у працівника для здобуття кваліфікації, яка відповідає сучасним потребам ринку праці;

- ліквідувати негативні явища на ринку праці, які виникли в кризові 2014–2015 роки, забезпечити зростання рівня зайнятості до 70% та скорочення рівня безробіття до 5%;

- підвищити конкурентоздатність національної економіки, забезпечити щорічні темпи росту ВВП на рівні не нижче 5%;

- скоротити обсяги нелегальної та тіньової економіки, а також легалізувати трудові відносини – зменшити обсяги зайнятості у неформальному секторі економіки, що визначається за методологією МОП на 20% щороку;

- забезпечувати при проведенні реорганізації, приватизації державних підприємств дотримання трудових і соціальних прав працівників та колективних договорів;

- розробити за участі профспілок та впровадити **Стратегію підтримки та розвитку промисловості**, стратегії розвитку окремих галузей, стимулювати внутрішнє споживання в країні;

- залучати профспілки до участі у виконанні «Плану заходів з реалізації Стратегії розвитку малого і середнього підприємництва в Україні на період до 2020 року», зокрема, в частині удосконалення трудового законодавства, сприяння підвищенню конкурентоспроможності осіб на ринку праці шляхом підвищення ефективності професійного навчання, сприяння розширенню економічних можливостей жінок у сфері зайнятості, усунення негативних гендерних стереотипів, урахування особливих потреб усіх категорій жінок, розширення можливостей для працевлаштування осіб, звільнених з військової служби тощо.

З питань соціального захисту і соціальних гарантій

- встановлення розміру прожиткового мінімуму відповідно до Закону України «Про прожитковий мінімум», на **новлених у 2016 році наборах продуктів харчування**, непродовольчих товарів і послуг;

- удосконалення **методології визначення прожиткового мінімуму**, включення до розрахунку його розміру витрат на забезпечення житлом, медичне обслуговування та освіту, відповідно до ратифікованої Конвенції МОП № 117;

- зупинення необґрунтованого зростання цін і тарифів для населення за рахунок ефективної державної політики та залучення об'єднань громадян до контролю за встановленнями цін та тарифів.

Забезпечення повноцінного соціального захисту застрахованих осіб у системі загальнообов'язкового державного соціального страхування шляхом:

- встановлення мінімальних розмірів страхових виплат на рівні не нижче прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом;

- забезпечення імплементації Конвенції МОП № 102 у вітчизняному законодавстві в повному обсязі;

- відновлення часткового **фінансування санаторно-курортного лікування** застрахованих осіб і членів їх сімей за рахунок коштів загальнообов'язкового державного соціального страхування, щорічний обсяг залучення має становити не менше 500 тис. осіб;

- запровадження загальнообов'язкового **державного медичного соціального страхування**;

- посилення соціального діалогу у сфері соціального страхування, підвищення ефективності тристороннього управління фондами соціального страхування, встановлення обґрунтованих розмірів єдиного соціального внеску, забезпечення цільового використання страхових коштів тощо.

Забезпечення встановлення справедливого і належного рівня пенсійного забезпечення шляхом:

- вжиття заходів для збільшення надходжень до Пенсійного фонду України;

- підвищення рівня мінімальної пенсії за віком до рівня не нижче фактичного розміру прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність;
- забезпечення однакового порядку визначення розмірів пенсій незалежно від року виходу на пенсію;
- більш тісної залежності розмірів пенсій від тривалості страхового стажу та заробітку, забезпечення належного підвищення пенсій, зростання коефіцієнта заміщення в солідарній пенсійній системі (до 60%);
- запровадження професійних пенсійних систем для працівників, зайнятих на роботах із шкідливими та важкими умовами праці, на інших роботах, виконання яких призводить до втрати працездатності (працівників охорони здоров'я, освіти та інших).

Соціальний захист молодих працівників та студентської молоді:

- створення сприятливих умов для щорічного оздоровлення не менше 300 тисяч дітей працівників підприємств, установ і організацій, повернення коштів фонду соціального страхування на дитяче оздоровлення та фінансування його місцевими бюджетами задля зниження батьківської плати за дитячу путівку;
- сприяння руховій активності, здоровому способу життя, розвитку масової фізичної культури і спорту через доступність спортивних споруд для членів профспілок та їхніх дітей, як запоруки збереження їхнього здоров'я;
- забезпечення студентів академічними стипендіями у розмірі не менше фактичного прожиткового мінімуму;
- забезпечення профорієнтації молоді й першим робочим місцем для них;
- сприяння забезпеченню молоді житлом через реалізацію Державної програми шляхом надання пільгових довготермінових кредитів (за ставкою кредитування не вище 3%) та компенсації відсоткової ставки комерційних банків молодим сім'ям і одиноким молодим громадянам на будівництво (реконструкцію) та придбання житла.

З питань соціального діалогу

Збалансування інтересів сторін соціального діалогу з метою досягнення максимальної результативності домовленостей здійснюватиметься шляхом:

- участі у законотворчій роботі з питань формування та реалізації державної соціальної, економічної, цінової політики і трудових відносин;
- відстоювання профспілкової позиції з питань формування та реалізації державної соціальної, економічної політики, регулювання трудових відносин в органах влади;
- вжиття заходів щодо безперервності роботи органів соціального діалогу на національному рівні та забезпечення своєчасного проведення консультацій сторін на всіх стадіях бюджетного процесу, формування макропоказників соціально-економічного розвитку України а також

обов'язкового надання Урядом проекту Державного бюджету для висловлення пропозицій і зауважень;

- створення галузевих (міжгалузевих) тристоронніх або двосторонніх соціально-економічних рад;

- дотримання норм і принципів ведення соціального діалогу, колективних переговорів і вирішення колективних трудових спорів, удосконалення законодавчої бази з урахуванням міжнародного досвіду;

- виконання взятих сторонами соціального діалогу **зобов'язань** та **недопущення ухвалення** нормативно-правових актів з питань, що стосується прав працівників **без попереднього погодження з профспілковими об'єднаннями, як стороною соціального діалогу**;

- запровадження спільно зі сторонами соціального діалогу **єдиних строків проведення колективних переговорів** як з укладення Генеральної угоди, так і галузевих (міжгалузевих), територіальних угод та колективних договорів;

- **публічного звітування** сторін за виконання взятих на себе зобов'язань за колективними договорами, угодами; оприлюднення текстів колективних договорів, угод;

- запровадження **законодавчих механізмів поширення галузевих (міжгалузевих) угод**, та преференцій для членів профспілки від укладеного колективного договору.

Зазначена Декларація є завданням для учасників переговорів від профспілкової сторони

**Голова СПО об'єднань профспілок,
Голова Федерації профспілок України**

**Голова Федерації профспілок
транспортників України**

**Голова Конфедерації вільних
профспілок України**

**Голова Об'єднання всеукраїнських
автономних профспілок**

**Голова Об'єднання всеукраїнських
профспілок і профоб'єднань «Єдність»**

**Голова Федерації профспілок
працівників малого та середнього
підприємництва України**

Г.В. Осавий
В.М. Ткачов
М.Я. Волинець
А.І. Широков
А.С. Онищук
В.Є. Рой